

پولیتزر برای راوی غزه

مصعب ابو طه، شاعر و نویسنده ۳۲ ساله فلسطینی که تقریباً تمام عمر خود را در غزه گذرانده، به دلیل مجموعه مقالاتی که در نیویورکر منتشر کرده، برنده جایزه پولیتزر ۲۰۲۵ شد. این مقالات، به گفته هیات پولیتزر، «تلفیقی از گزارشگری عمیق و حس شخصی خاطره‌نگاری» است که تجربه مظلومیت فلسطینیان را به تصویر می‌کشد.

کد خبر: ۱۵۰۲۴۹۱

تاریخ: ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ - ۱۳:۳۰

تصویری زنده از غزه

مقالات ابو طه تصویری زنده و تأثیرگذار از «نابودی فیزیکی و عاطفی» در غزه ارائه می‌دهد. او در این نوشته‌ها، تجربه‌های شخصی خود و دیگر فلسطینیان را در مواجهه با بمباران‌ها، آوارگی، گرسنگی و از دست دادن عزیزان به اشتراک گذاشته است. مطالب او توصیف غزه‌ای است که دیگر قابل‌شناسایی نیست آن هم با تمرکز بر از دست رفتن خانه‌ها، مدارس و کتابخانه‌ها. همچنین شرح دشواری‌های زندگی در شرایط محاصره و بمباران در اردوگاه آوارگان جبالی را می‌توان در نوشته‌های او به‌خوبی درک کرد.

آنچه بر او تأثیر گذاشت

ابو طه در یکی از مقالات خود به تجربه بازداشتش توسط نیروهای اسرائیلی در نوامبر ۲۰۲۳ اشاره می‌کند. او درحالی که همراه همسرش مریم و سه فرزند کوچک‌شان درحال عزیمت از بیت‌لاهی در شمال غزه بودند، در یک ایست بازرسی بازداشت شد. او می‌نویسد: «سربازان من را از خانواده‌ام جدا کردند، کتک زدند و مورد بازجویی قرار دادند.» این تجربه، همراه با از دست دادن ۳۱ نفر از اعضای خانواده‌اش در یک حمله هوایی در سال ۲۰۲۳، به‌شدت بر آثارش تأثیر گذاشته است.

چیزهایی که ممکن است پنهان باشد

ابو طه در اردوگاه آوارگان الشاطی در غزه، اندکی پیش از امضای توافق‌نامه‌های اسلو در سال ۱۹۹۲، متولد شد. او در دانشگاه اسلامی غزه در رشته زبان انگلیسی تحصیل کرد و بنیان‌گذار کتابخانه ادوارد سعید، اولین کتابخانه به زبان انگلیسی در غزه است که متأسفانه در حملات هوایی تخریب شد. ابو طه همچنین مجموعه شعری با عنوان «چیزهایی که ممکن است در گوشه پنهان باشد» منتشر کرده که برنده جوایز متعددی از جمله جایزه کتاب فلسطین و جایزه کتاب آمریکا شده و نامزد جایزه حلقه منتقدان کتاب ملی بوده است. دومین مجموعه شعر او، «جنگل سرو صدا» نیز در سال ۲۰۲۴ منتشر شد و مورد تحسین قرار گرفت.

سند تاریخی از رنج فلسطینیان

جایزه پولیتزر مصعب ابو طه نه تنها به دلیل کیفیت ادبی و ژورنالیستی آثارش بلکه به خاطر شجاعت او در به تصویر کشیدن واقعیات غزه در شرایطی که خود و خانواده اش در معرض خطر بودند، اهدا شد. مقالات او نه تنها به عنوان یک سند تاریخی از رنج فلسطینیان بلکه به عنوان یک فریاد برای عدالت و انسانیت برجسته شده است. موفقیت ابو طه در این سطح جهانی، امیدی برای ادامه کار او و دیگر نویسندگان فلسطینی ایجاد کرده است، در حالی که همچنان با چالش های سیاسی و شخصی دست و پنجه نرم می کند.

به عنوان یک فلسطینی

«درد سفر به عنوان یک فلسطینی» نوشته ابو طه در نیویورکر، روایتی شخصی و تأثیرگذار از تجربه های نویسنده به عنوان یک فلسطینی آواره از غزه است که در جریان درگیری های یک سال گذشته مجبور به ترک خانه اش شد. این مقاله که شهریور سال گذشته منتشر شد، به چالش های سفر بین المللی برای فلسطینی ها، تبعیض های سیستماتیک در فرودگاه ها و تفاوت عمیق بین مفهوم «مسافر» و «پناهنده» می پردازد. ابو طه با ترکیب داستان های شخصی، مشاهدات اجتماعی و نقد سیاست های جهانی، تصویری تکان دهنده از زندگی در تبعید و محدودیت های تحمیل شده بر فلسطینی ها ارائه می دهد. ابو طه چندین نمونه از موانع و تبعیض هایی که در سفرهایش تجربه کرده را شرح می دهد: در بوستون، هنگام ورود به آمریکا، او و خانواده اش به دلیل فلسطینی بودن، تحت بازرسی های اضافی قرار گرفتند. مأمور گمرک پاسپورت های آنها را بررسی کرد و پس از تماس رادیویی، آنها را به منطقه ای جدا بردند. ابو طه به مأموری که او را بازجویی می کرد، اعتراض کرد و پرسید آیا مسافران اسرائیلی نیز با چنین بازرسی هایی مواجه می شوند. مأمور پاسخ داد که این «انتخاب تصادفی» است اما ابو طه تأکید کرد که برای او این روند تصادفی نیست، زیرا در سفرهای قبلی اش به آمریکا چنین تجربه ای نداشته بود. در فرودگاه سارایوو، مأموران برای تأیید امکان سوار شدن او به هواپیما مدتی تأخیر کردند اما در نهایت اجازه پرواز دادند. این لحظات، حس ناامنی و بلاتکلیفی را در او تقویت کرد، گویی هر سفر یک «فرار» از موانع غیرقابل پیش بینی است. او تجربه های خود را با دوستش، حسان که شهروند آمریکایی است اما به دلیل ریشه فلسطینی اش در فرودگاه ها مورد بازجویی قرار می گیرد، مقایسه می کند. حسان گزارش می دهد که از اوسوالاتی مانند «در کشور خودت چه کار می کنی؟» یا «آیا اسلحه حمل می کنی؟» پرسیده می شود، سوالاتی که نشان دهنده پیش داوری علیه فلسطینی ها است. نویسنده به این نکته اشاره می کند که شهرک نشینان اسرائیلی، که به گفته او برخلاف قوانین بین المللی در سرزمین های فلسطینی زندگی می کنند، می توانند بدون ویزا به آمریکا سفر کنند، در حالی که فلسطینی ها با موانع متعدد روبه رو هستند.